

**R. P. Antonii De Escobar Et Mendoza, Vallisoletani,
Societatis Iesv Theologi, Vniversæ Theologiæ Moralis,
Receptiores Absqve Lite Sententiæ nec-non
Problematicæ Disquisitiones ... Volumen ...**

Virtvtes Theologicæ. Libro Triplici Fidei, Spei, & Charitatis materias expono

**Escobar y Mendoza, Antonio de
Lugduni, 1663**

Caput 4. De externa, ex præcepto affirmativo, Fidei professione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80695](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80695)

Secl. I. De Fide, Receptiones Sententiarum. 5

dicium futurum, &c. facilius scire solent, & intelligunt, etiam modo. In articulo autem mortis sufficit rustico proponere tantum credenda necessitate medijs, ut Trinitatis, & Incarnationis mysteria, Deum esse remuneratorem supernaturalem, ut vel sic actum illa explicite credendi eliciat. Quia eo in statu non est ferè capax commodè aliorum, potius enim parvo cum finctu defatigatur. Graf. p. 1. l. 2. c. 8. Reginal. l. 2. m. 15. Sanch. l. 2. Decal. c. 3. nu. 22. & 23. Filliuc. tr. 2. m. 57. & 58.

CAPVT IV.

De externa, ex præcepto affirmatio, Fidei professione.

²⁵ *Præceptum affirmati- uum duplici casu obligat.* **E** fide est, externam fidei confessionem pro aliquo tempore esse in præcepto. Mat. 10. *Qui me confessus fuerit &c.* contra quosdam Hæreticos dicentes, satis esse fidem animo retinere. Perfecto præceptum affirmatiuum hoc in duplici casu obligat. Primo, quando magnus honor Deo debitus subtraheretur, non confitendo exterius fidem: aut Deus magna afficeretur iniuria. Quia iure naturæ dictante, non est Deo subtrahendus honor, nec ei irroganda iniuria. Secundo, quando aliquo in magna proximi villitas impediretur, aut illi circa fidem graue præberetur scandalum. Quia cuiuslibet virtutis actus censetur esse in præcepto, quando necessarius est ad finem charitatis erga Deum, vel proximum: in duplici vero casu præfatio confessio fidei externa necessaria est: Ergo tunc obligabit. D. Tho. 2. 2. q. 4. 3. a. 2. Reginal. l. 17. m. 20. Tolet. l. 4. c. 2. m. 4. S. v. Fides, n. 4. Filliuc. tr. 2. m. 62. Sanch. l. 2. Decal. c. 4. m. 2. Azor. tom. 1. lib. 8. cap. 7. q. 7. Valent. 2. 2. d. 1. q. 1. 3. p. m. 2.

²⁶ *Interrogati- uum de sua fide ab eo, qui publica auctoritate fungitur, non est obligatum, nisi interrogans sit iustus, & non suspensus, & non in peccato.* Hinc colligo, interrogatum de sua fide ab eo, qui publica auctoritate fungitur, teneri ex præcepto affirmatiuum fidem confiteri, etiam si ex confessione huiusmodi mors imminet. Quia tunc ingens honor ex fidei confessione refunditur. Rogatus vero de fide à priuata persona, non agere contra præceptum hoc, si taceat vel interrogantem ratione aliqua eludat. Quia nec Deo honor subtrahitur, nec proximi impeditur villitas, nec graue scandalum excitatur: cum inique, vel sine causa à priuato interrogetur. Non licet tamen siue rogato, siue non rogato, negare se esse Christianum. Quia id esset contra præceptum negatiuum; nisi fortè interrogaretur apud eas nationes, ubi nomen Christiani significat potius nationem aliquam quam Religionem. Tunc enim negans se Christianum non peccat mortaliter contra fidei confessionem, sed erit veniale mendacium. Azor. to. 1. l. 8. c. 27. q. 1. Bonac. to. 2. d. 3. q. 2. p. m. 3. m. 4. & 7. Valent. 2. 2. d. 1. q. 3. p. m. 3. Diana p. 3. tr. 5. resol. 49. Tolet. l. 4. c. 1. nu. 4. Filliuc. tr. 2. m. 65. Bañes 2. 2. q. 3. a. 2. d. b. 1. concl. 3. & 4. Manu. to. 1. sum. c. 119. m. 1.

²⁷ *Interrogati- uum de sua fide ab eo, qui publica auctoritate fungitur, non est obligatum, nisi interrogans sit iustus, & non suspensus, & non in peccato.* Contra confessionem fidei non agit negas se Clericum, Sacerdotem vel Religiosum: & Esob. & Mend. Theol. Moral. Tom. VI.

per loca hæreticorum transiens licite potest vestes Clericales, vel Religiosas deponere, ut incolomis euadat. Quia ad summum illud negare est statum Clericalem, vel Regularem, non autem Religionem aut fidem. Rogatus autem ab hæreticis, an Missam audierit, aut celebrauerit, in rigore non peccat contra fidei confessionem, si neget. Quia illa abnegare est tantum negare opus Catholicum. Imo & Iudici hæretico ea interroganti sub iuramento, respondere licebit negatiue, modo debitam in mente restrictionem addat, ita, ut teneatur illi aperire. Filliuc. tr. 2. m. 68. & 69. Sanch. l. 2. Decal. c. 4. m. 10. & 11. Azor. to. 1. l. 8. c. 27. q. 2.

Teneatur vero Catholicus ad fidei confessionem, si aspiciat conculcari imagines vel Christum Dominum, aut fidem contemnitiuam modo credat, per huiusmodi confessionem, hæc crimina esse impedienda. Præterea teneatur fidem profiteri, quoties infidelis ob nostram confessionem ad fidem inducatur, nec extat aliud medium, quoad eam inducatur. Idem dixerim, quando proximus adest in negandæ fidei periculo, & huic periculo possit per confessionem fidei prospici. Valent. 2. 2. d. 1. q. 3. p. m. 1. d. b. 1. Sanch. l. 2. Decal. c. 4. nu. 4. & 5. Filliuc. tr. 2. m. m. 74.

²⁸ *Quando & quoniam ad professionem fidei ex Tridentini decreto teneantur.* Ad professionem fidei teneatur ex decreto Tridentini sess. 22. c. 12. & sess. 25. c. 2. in primis Episcopi, Archiepiscopi, Primates & Patriarchæ in prima Synodo Provinciali. Secundo prouisi de Beneficijs habentibus animarum curam, intra bimestre ab adeptæ possessionis die. Tertio, prouisi de Canonicatu, vel dignitate in Cathedrali Ecclesia, teneatur fidei professionem non solum coram Episcopo, vel eius Vicario, sed etiam coram Capitulo gerere. Porro hæc professionem fidei gerendi obligatio à Pio IV. extensa est ad Prælatos omnium Religionum etiam Militarum intra bimestre à die possessionis suæ præfecturæ. Eandem obligationem ad Pastores, Magistros, Regentes Pius V. extendit, & ad alios cuiusvis artis, & facultatis professores siue Clericos, siue laicos, siue Regulares: etiam si priuati in domibus doceant seu extraordinariam Cathedram fuerint affecturi: & hoc præceptum obligat sub mortali, nisi aliter ex consuetudine sit receptum. Verum hæc fidei professio iuxta receptionem sententiam debet fieri personaliter, siue per se ipsum, tactis scripturis. Probabile tamen est posse fieri per procuratorem, cum nullum verbum sit in Tridentini decreto significans, per propriam personam hanc fidei professionem necessarium faciendam. Forma professionis fidei habetur in Bulla Pij IV. quæ incipit, *Iniunctum nobis* iuncta Concilio Tridentino, ac compendio privilegiorum Ordinum Mendicantium. Filliuc. tr. 2. m. m. 96. Sanchez lib. 2. Decal. capit. 5. numer. 7. Diana part. 5. tract. 4. resolut. 23.

contra fidei confessionem abnegare, se esse Clericum &c.

Teneatur confiteri fidem, si videamus eam aliquo modo contineri.

Quando & quoniam ad professionem fidei ex Tridentini decreto teneantur.